

vidt denne Tanke kunde vindé nogen Anklang, at anmode alle Afskygninger i dette høje Ting om at yde deres Støtte til en saadan Revision. Sikkert og vist er det, at der trænges alvorlig dertil.

I øvrigt er det naturligvis ikke i mindste Maade min Mening at standse den lille Reform, der her er paatænkt; men hvis man vil gaa til den — hvad der ikke forhindrer, at det store Spørgsmaal kan tages op til Undersøgelse — ser jeg ikke, hvorfor man ikke forandrer Princippet deri, saaledes at Over- og Underklassen pensioneres efter de samme Grundregler.

Høegh-Guldberg: Saa vidt jeg kan se, er det fjerde Gang, at dette lille Lovforslag — de 3 sidste Gange dog i noget anden Skikkelse, end da det blev forelagt første Gang — har foreligget paa Tingets Bord. Hver Gang er det efter 1ste Behandling i Salen blevet henvist til et Udvalg; fra hvilket der ikke er kommet nogen Beretning. Man maa jo vistnok sige, at det høje Ting har forholdt sig noget kølig over for denne lille Forbedring af denne større Kreds af Medborgeres Vilkaar. Det er jo Hærens paalidelige, trofaste og gode Middelstand, hvis Vilkaar det her drejer sig om. Dens Lønningslov er jo, saa vidt jeg erindrer, af 1868 og ligger altsaa et Stykke tilbage. Det er maaske Grunden til, at dens Lønning efter mit Skøn er væsentlig lavere end adskillige andre Embeds- og Bestillingsmænds, som have faaet deres Lønninger fastsat ved senere Love, og med hvem hine i Betydning kunne ligestilles. Dette er allerede en Ubillighed, som der er al Anledning til at søge rettet. Saa have de som andre Embedsmænd en Efterløn, som skulde bøde paa den lave Løn, de have; men denne Efterløn er jo i dens mindste Sats ikke længere noget særligt Fortrin for dem, den har jo gennem Alderdomsunderstøttelsesloven alle Statsborgere, og de ere, som det allerede er paavist af den foregaaende ærede Taler, med Hensyn til Pension og Efterløn ikke stillede paa lige Vilkaar med andre pensionsberettigede. Deres Pensionsret begynder først, naar de have tjent 20 Aar, medens andre pensionsberettigede have Ret til Pension, naar de have tjent i 10 Aar, og derhos opnaa de først efter 40 Aars Tjeneste den højeste Pension, medens andre pensionsberettigede opnaa den allerede efter 30 à 35 Aars Tjeneste. Deri ligger ogsaa en Ubillighed, og denne er, for saa vidt de 40 Aars Tjeneste angaar, saa

meget mere ubillig over for Underofficererne, som de samtidig have en Aldersgrænse ved det 60de Aar, saa at det i og for sig ikke er saa let for dem, i ethvert Fald ikke i noget stort Omfang, at opnaa den højeste Pension. Den Forbedring, der her er Tale om, af deres Kaar, er overordentlig lille; den drejer sig om, at Procenten skal forhøjes fra 30 til 33 $\frac{1}{3}$ pCt., saa at Pensionen altsaa kun forhøjes med nogle faa Procent. Det forekommer mig, at Forhøjelsen er saa lille, at den ikke burde vække Modstand her i Tinget, men at man burde gaa til en saadan Forbedring af deres Efterløn. Jeg vil naturligvis særdeles gerne være med til, hvad den ærede foregaaende Taler (M. Madsen) udtalte, i det hele taget at tage disse Folks Lønningsforhold op til en velvillig Behandling, for at skaffe denne vigtige Middelstand i Hær og Flaade Forbedring i deres Livsvilkaar. Med disse faa Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag helst i en udvidet og forbedret Form til det høje Tings Velvilje.

Krigsministeren (Tuxen): Jeg kan ikke sige andet, end at det har været mig overordentlig kært at høre de Udtalelser, der fremkom fra de to ærede Talere om Nødvendigheden af at gøre noget for Forbedringen af Underofficerernes Lønningsvilkaar. Naturligvis ere de Ytringer, som ere faldne, som talte ud af mit Hjerte, og jeg skal her give den Oplysning, at Lovforslag i den Retning ikke blot allerede ere under Overvejelse i Krigsministeriet, men at de ere udarbejdede, og at jeg har konfereret med Finansministeren om, hvad der i saa Henseende kan foreslaas, og er enig med Finansministeren derom, saaledes at der nu kun mangler nogle afsluttende Forhandlinger derom, hvorefter Forslagene, naar Hans Majestæt Kongens Bemyndigelse dertil er indhentet, ville blive forelagte Rigsdagen. Jeg er selvfølgelig yderst taknemmelig for den Støtte, som det synes, jeg vil kunne gøre Regning paa her i Salen for denne Sag.

Finansministeren (Hørring): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) mente, at det, der her er Tale om ved det foreliggende lille Lovforslag, kun havde ringe Betydning. Naar man regner ud, hvad der virkelig kommer ud af denne Forhøjelse, er det selvfølgelig ikke noget stort Beløb, og det er noget, som heller ikke kan være anderledes, da selve Pensionen ikke kan